

אנשים בעולם

פיטר סלרס:

האמונות החכליות

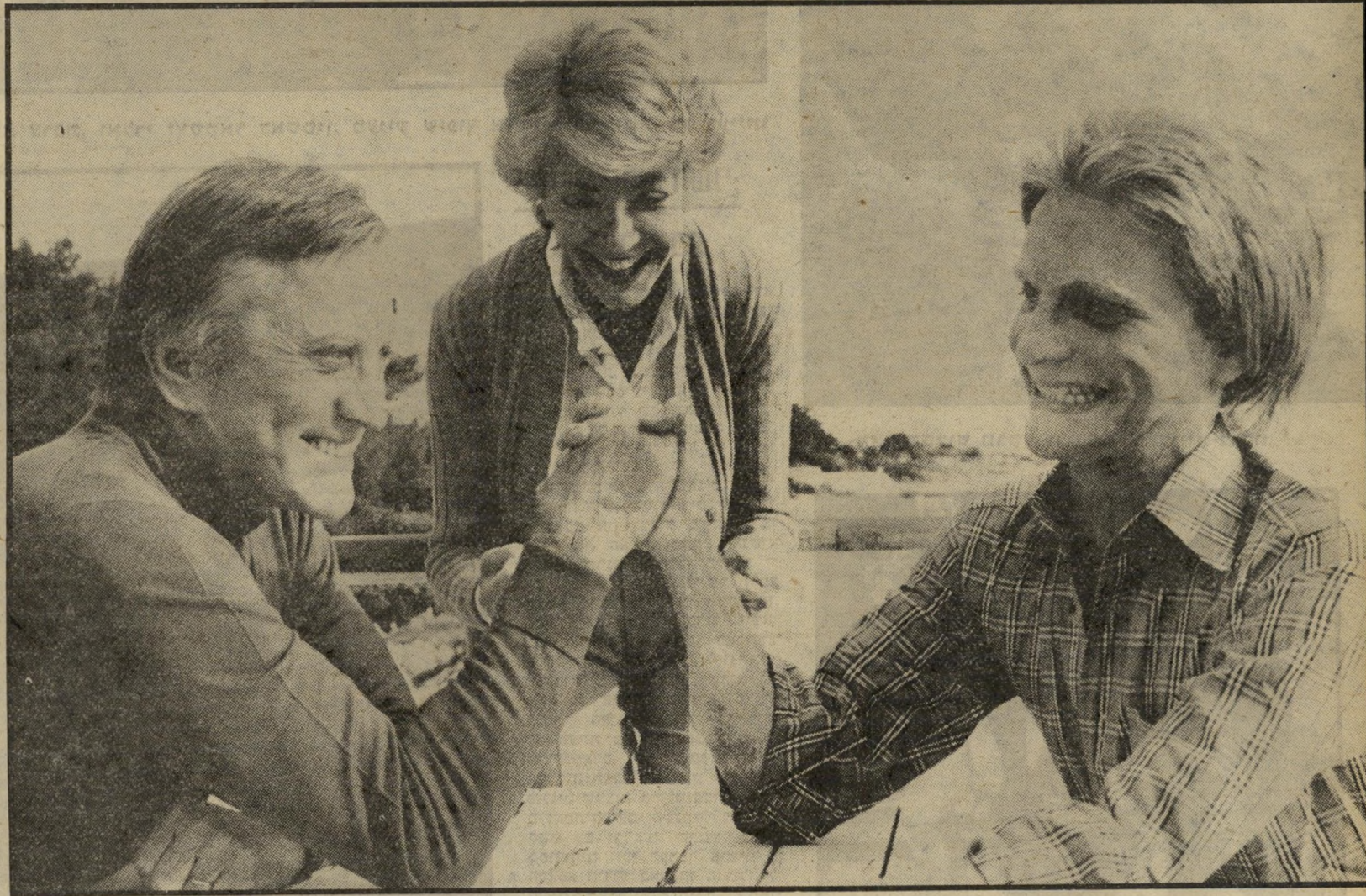
ניצחון

פיטר סלרס הגיע לפסטיבל הסרטים בקאן כשהוא חינור וכחוש — סימני התקף-הלב שנחת עליו כמה ימים לפני כן. היו שאמרו, כי קיבל את ההתקף כשראה את הסרט להיות שם והתברר לו כי הי סרט מסתיים בשורה של צילוי מים המראים אותו חוזר ואומר שורה מסוימת בתסריט, טועה ופורץ בצחוק. "בשום פנים רי אופן איני מוכן להסכים לסוף הזה", רגז השחקן והסוף הוחלף. אבל זה רק חלק א' של הסיפור. סירטו של סלרס תוכי גן ל-13 במאי, אבל השחקן, המאמין באמונות תפלות, אמר: לא יקום ולא יהיה! והנהלת הפסטיבל נאלצה ל- החליף את תאריך ההקרנה. כך קרה שסרט ההפתעה של הפסטיבל הוצג ב-13 בחודש. ואמנם ההפתעה התרחשה כי מציאות: שביתת-השמל הפי- סיקה את הקרנת הסרט כי אמצע. סרט ההפתעה היה הי סרט הרוסי טוקר.

כריסטופר ניכסון: סבא הקדיש לו ספר

נשיא ארצות-הברית לשעבר, ריצ'ארד ניכסון, מרכיב את נכדו, כריסטופר בן השנה, על כתפיו. היה זה בעת טיול של השניים, בבוקר היום הראשון, בסנטרל-פארק שבניו-יורק. "אין דבר האהוב עלי יותר מזה", אמר ניכסון, שהקדיש את ספרו המילחמה האמיתית, לנכדו, "כדי להאיר את עיניהם של בני הדור הצעיר."

קירק דוגלאס: ההנאה היחידה שהייתה לי בפסטיבל היתה לשחק בלהוריד ולנצח את הבנים שלי!

השחקן האמריקאי קירק דוגלאס הגיע לפסטיבל הסרטים בקאן כשהוא מחליף את אינגמר ברגמן כנשיא חברי-השופטים. (הבמאי ביטל את בואו ברגע האחרון. בטענה, ש"יותר חשוב לו להסריט סרט"). דוגלאס היה שמח וטוב-לב, בעיקר משום שבפגש במקום עם הצעיר שבארבעת בניו, אריק, הלומר מישחק בלונדון. הגם שקירק כבר סבא לארבעה נכדים, הצליח לנצח את אריק ב"להוריד", לעיניה המשתאות של אמו. אך, אבל כאן הסתיימה השימחה. קירק דוגלאס עזב את הפסטיבל ככעס כשהוא

שולח מיכתבי-מחאה לכל הנוגעים בדבר. מסתבר שחברי-השופטים הגיע לכלל החלטה על חלוקת הפרסים הרבה לפני הזמן שנועד לכך ובצורה תמוהה לחלוטין. קודם דובר על כך שיעניקו שלושה פרסים שווים לשלושה (קוראסוואה, פוסה ולנה). אחר כך שונה הדבר והחלט להעניק לרנה פרס מיוחד. איש לא טרח לומר לו שעליו להיות נוכח בחלוקת הפרסים בצהריים, המשודרת ישירות בטלוויזיה. דוגלאס לא בא ונשיא הפסטיבל, רובר לברה, הודיע כי "דוגלאס חולה" — שקר שהרתיח את השחקן.